

VOT PARTICULAR EN CONTRA de la consellera Carme Figueras Siñol a l'Acord 1/2021, de 5 de gener, d'aprovació de l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el text del Projecte de decret llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya

L'acord referenciat en el títol ha estat aprovat amb el vot de qualitat del president del Consell. Hi he votat en contra, en compliment de les obligacions que m'han estat encomanades pel Parlament com a membre del CAC, ja que considero que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, com organisme independent de la regulació de l'audiovisual a Catalunya, s'hauria d'haver pronunciat en aquest Informe preceptiu en relació amb el Projecte de decret llei de modificació de la Llei 22/2005, de la comunicació audiovisual de Catalunya, en els aspectes fonamentals següents que descriu en cinc apartats diferenciats:

1) Manifestar la conveniència i la necessitat d'una nova llei de comunicació audiovisual de Catalunya i no d'una mera modificació de la llei actual

Després de 15 anys d'haver estat aprovada la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, LCA), tenint en compte els canvis tecnològics produïts i les noves formes de consum de l'audiovisual, esdevé necessària una nova llei i no pas una modificació de l'existent.

La LCA va ser aprovada amb un consens ampli de l'arc parlamentari, després d'una tramitació exhaustiva i de la participació (via compareixences en tràmit de ponència) de tot el sector audiovisual català, institucions i organismes que hi tenen relació. La tramitació com a decret llei d'una modificació que aporta molts canvis rellevants no es pot sostreure, al meu entendre, del debat parlamentari.

Així mateix, tramitar-lo com a decret llei i no com a avantprojecte de llei ha obviat també la necessària i convenient audiència pública prèvia a l'aprovació d'un projecte de llei per part del Govern, amb la qual cosa s'ha impedit a tot el sector de comunicació audiovisual públic i privat, nacional i d'àmbit local, fer-hi les aportacions i consideracions en funció de les seves necessitats legislatives actuals. Aportacions que, com deia, també se'ls impedeix fer en tràmit de projecte de llei en la tramitació parlamentària.

La conveniència d'una nova llei o text refós i no d'una modificació es comenta, de passada i sense cap recomanació clara, a l'article 2 del DL, quan aquesta qüestió hauria d'haver estat continguda a l'informe del CAC. **No és propi d'un organisme regulador independent fer seguidisme de les actuacions del Govern quan aquestes no resulten ser les més adequades.**

El CAC, com a organisme independent regulador de l'audiovisual a Catalunya, és qui té l'expertesa i el coneixement de la transcendència de l'aplicació de la legislació de la comunicació audiovisual sobre tot el sector públic i privat i, en definitiva, de la

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

importància d'aquesta llei per al conjunt de la ciutadania per a la **garantia constitucional i estatutària del dret a comunicar i a rebre informació que preveu l'article 20 de la Constitució espanyola (CE) i l'article 52 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC).**

El Consell de l'Audiovisual és una entitat estatutària (article 82 de l'EAC), una entitat independent de dret públic, al marge de la dependència o vinculació amb el Govern. Com a tal, els seus membres, designats pel Parlament de Catalunya, han de vetllar pel respecte dels drets i les llibertats que, en l'àmbit dels mitjans de comunicació audiovisual, són reconeguts en la Constitució i l'Estatut, descrits en la seva llei específica, la Llei 2/2000, de 4 de maig, del CAC. Per tant, **el CAC s'hauria d'haver manifestat de manera clara i concreta sobre la necessitat de tramitar una nova llei de comunicació audiovisual, pel sistema ordinari de tramitació (projecte de llei) i no com a decret llei, atesa la seva importància i les afectacions en el sector audiovisual català i en la garantia dels drets de la ciutadania.**

2) No es donen les circumstàncies que justifiquin la tramitació per decret llei: necessitat extraordinària i urgent.

Com ja he dit, la tramitació com a decret llei d'una modificació substancial d'una llei tant important, ja que regula tot el sistema públic i privat de la comunicació audiovisual a Catalunya, hauria de ser motiu de pronunciament del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la inconveniència d'aquesta tramitació. El CAC és, com a organisme regulador independent, qui coneix a fons el sector regulat sota la seva competència.

En el projecte de decret llei (en endavant, DL) el Govern justifica aquest tipus de tramitació adduint la necessitat de transposar la Directiva (UE) 2018/1808 del 14 de novembre de 2018 (en endavant, Directiva 2018 o Directiva). Així, el preàmbul del DL assenyala que "la manca de transposició de la Directiva comporta una greu inseguretat jurídica per garantir la continuïtat en la prestació de serveis de comunicació audiovisual". Això no és cert. Hi ha molts exemples en altres àmbits en els quals les directives han estat transposades a Catalunya amb posterioritat al termini que s'hi establia, la qual cosa no ha impedit dur a terme les instruccions necessàries fins a l'aprovació de les noves lleis.

En tot cas, cal recordar que el Govern de l'Estat va aprovar un Avantprojecte de llei general de la comunicació audiovisual (en endavant, avantprojecte de LGCA) que va ser objecte de consulta pública, i al qual el CAC va formular tot un seguit d'al·legacions i aportacions mitjançant el seu Acord 105/2020, d' 1 de desembre, d'al·legacions del CAC a l'Avantprojecte de llei general de la comunicació audiovisual.

El CAC hauria d'haver explicitat en el seu informe que existeixen dubtes més que raonables sobre el fet que la tramitació d'aquesta modificació mitjançant decret llei s'ajusti a la regulació estatutària dels decrets llei (article 64 de l'Estatut d'autonomia

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

de Catalunya), en relació amb la no concurrència dels supòsits de situació extraordinària i urgent. En aquest sentit:

- El DL incorpora a la Llei catalana (no sempre acuradament) previsions de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual (LGCA). Les incorpora deu anys després d'haver estat aprovada. Cal explicar que aquestes previsions s'han aplicat a la pràctica, atès el seu caràcter de Llei bàsica, com no podia ser d'una altra manera, en la regulació de la comunicació audiovisual a Catalunya. Per tant, no hi ha urgència d'allò que no ha estat un problema durant deu anys.
- Després de 15 anys sense modificar la Llei catalana, i 10 anys després de promulgar la Llei bàsica estatal, seria del tot convenient esperar uns mesos més a la nova Llei general de comunicació audiovisual, que transposa la Directiva 2018, l'avantprojecte de la qual, com he dit, ja s'ha tramitat i el termini d'audiència pública de la qual va finalitzar el 4 de desembre passat. Fer-ho prèviament a Catalunya només generarà, una altra vegada, la problemàtica d'haver d'aplicar tots els articles de caràcter bàsic de la Llei estatal encara que contradiguin el que diu la Llei catalana. Una situació que no és desitjable quan després de tants anys només es tracta d'esperar uns mesos. No es tracta, per tant, d'una situació extraordinària sobrevinguda.
- En relació amb la situació descrita de la necessitat de transposar la Directiva 2018, de 14 de novembre, cal remarcar l'obvietat que significa que no hi ha urgència a fer allò que fa més de dos anys que es podia haver fet, ni és causa extraordinària sobrevinguda. El termini per transposar la Directiva acabava el 19 de setembre de 2020. Contràriament, el Govern de l'Estat sí que ha fet l'avantprojecte de transposició, encara que també fora de termini.
- També cal explicar que només quatre països europeus han transposat a hores d'ara la Directiva 2018 (Dinamarca, Hongria, els Països Baixos i Suècia). Els 22 països restants, com Espanya, estan encara en vies de tramitació i han estat emplaçats per la Comissió Europea. De ben segur que aquest retard s'explica, al menys en part, per la situació relacionada amb la pandèmia de la Covid-19.

Al meu entendre, res del que s'addueix en el DL justifica no elaborar un projecte de llei complet i no una modificació de la Llei 22/2005, tal com s'hauria d'haver fet. Així, encara més, no es donen les condicions que preveu l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que en el seu apartat 3 hi diu:

"El projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directe amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0IB7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat."

També el preàmbul del DL justifica aquesta la tramitació adduint la urgència de donar una resposta al sector dels mitjans de comunicació audiovisual de caràcter comunitari, sense ànim de lucre, tot afirmant que aquests mitjans s'han mogut durant anys en un context d'"alegalitat" i d'inseguretat jurídica. Aquest no pot ser un dels motius per justificar la urgència, atès que el Govern de la Generalitat havia d'haver aprovat un decret de desenvolupament de la LCA per a aquests serveis (el CAC va emetre informe en relació amb un Projecte de decret dels serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre mitjançant l'Acord 217/2010, de 22 de setembre, i amb un altre Projecte de decret dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre a Catalunya mitjançant l'Acord 42/2017, de 10 de maig). Aquests projectes de decret del Govern de la Generalitat, que desenvolupaven els articles 70 i següents de la LCA, mai van ser aprovats de manera definitiva.

A banda de la reglamentació necessària competència de la Generalitat de Catalunya, la problemàtica per legalitzar aquests serveis comunitaris continuarà sent la mateixa amb el DL, ja que l'Estat ha de procedir a la reserva d'espectre radioelèctric en el marc del pla tècnic. D'altra banda, cal afegir que la nova redacció que preveu el DL dels articles 37 a 41 encara comportarà més inseguretat jurídica, pels motius que s'expliquen a l'informe del CAC aprovat.

3) Per elaborar aquest acord caldria haver disposat, prèviament, de l'informe preceptiu del Gabinet Jurídic de la Generalitat respecte del Projecte de decret llei.

Aquest Consell no ha disposat de l'informe del Gabinet Jurídic de la Generalitat, que és preceptiu. Aquest informe hauria d'haver estat tramès per part del Govern conjuntament amb el projecte de DL i el CAC hauria d'haver esperat a disposar-ne per redactar l'Informe que avui aprova.

A petició meua, el CAC va trametre ofici, el 23 de desembre passat, en què es demanava al Departament de la Presidència l'Informe del Gabinet Jurídic de la Generalitat. Aquest Informe no ha estat rebut en el moment d'adoptar l'acord del CAC i de presentar aquest vot particular. En desconec les causes, ni si l'informe està fet o no, però el CAC no hauria d'haver adoptat aquest acord sense disposar-ne.

4) Els membres del Consell no hem pogut disposar de l'informe de l'Àrea Jurídica del CAC en relació amb els continguts dels articles 1 a 9 ni 43 a 67 del Projecte de decret llei.

Per ordre de la presidència del CAC, s'han exclòs, de manera expressa, els articles 1 a 9 i els articles 43 a 67 de l'encàrrec d'anàlisi jurídica que s'ha fet a l'Àrea Jurídica del CAC, tot adduint raons d'urgència. Cap raó d'urgència justifica que els membres del Consell no hàgim pogut disposar de l'anàlisi jurídica de tot l'articulat del Projecte de

DL. Cal recordar que, legalment, els membres del Consell hem de disposar dels informes tècnics necessaris per dur a terme la nostra tasca.

L'Àrea Internacional del CAC, de manera exclusiva, ha emès informe en relació amb els articles 1 a 9 i 43 a 67, un total de 34 articles del projecte de DL. Aquest informe es limita, en la majoria d'aquests articles, a descriure les previsions de la Directiva 2018 i el contingut que en proposa el DL. En cap cas fa una valoració sobre la idoneïtat, la legalitat, la qüestió competencial o els suggeriments de modificació a aportar com a organisme regulador.

Diversos d'aquests articles, dels quals l'Informe del CAC aprovat es limita a fer una descripció, sense cap aportació, són d'importància cabdal des del punt de vista jurídic competencial. El CAC hauria d'informar sobre aquells preceptes que puguin contradir la legislació bàsica actual o que hi estiguin subjectes. També hauria d'analitzar quan caldria més concreció o quan poden comportar inseguretat jurídica. Els aspectes concrets que hi he observat sobre aquestes mancances els detallo en l'apartat següent d'aquest vot particular.

5) Discrepàncies importants en relació amb l'Informe del CAC del Projecte de decret llei en qüestions concretes relatives al seu articulat:

Article 2. Modificació de l'article 2 de la LCA. ***Àmbit d'aplicació subjectiu.***

Aquest article del DL afegeix a la LCA els prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos i els distribuïdors o distribuïdores de serveis de comunicació audiovisual.

La recomanació que fa l'informe del CAC d'unificar l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei a "tots aquells serveis que es dirigeixin al públic de Catalunya" pot comportar una problemàtica competencial. Caldria haver-se pronunciat en el sentit de manifestar la necessitat de definir l'àmbit d'aplicació a aquells serveis domiciliats a Catalunya i als que es dirigeixin "principalment" o "específicament" al públic de Catalunya (continguts en català), que és el criteri d'interpretació de l'article 2 de la LCA per a la resta de serveis.

Els **articles 4, 5, 6 i 7** estan afectats, també, per aquesta manca de concreció competencial i de l'àmbit d'aplicació respecte dels serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos.

Article 14. Modifica l'article 23 de la LCA. ***Definició general i abast del servei públic de comunicació audiovisual.***

Aquest article, com s'explica a l'Informe del CAC, a l'apartat 3, introdueix la possibilitat de gestió indirecta per a la **prestació del servei públic de comunicació local**. La meua discrepància està en el fet que la previsió de col·laboració pública-privada que preveu el DL es fa sense clarificar les regles d'aplicació de la gestió indirecta, la qual cosa pot comportar inseguretat jurídica i més problemes que no pas solucions. El CAC hauria de ser més contundent en aquest sentit.

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

A banda que, com he dit més amunt, un aspecte tan substancial hauria d'haver estat motiu de consulta prèvia i de compareixença parlamentària dels representants municipals i organismes representatius de la comunicació audiovisual local, caldria que el CAC indiqués aquesta conveniència.

Article 24. Modifica l'article 32 de la LCA. ***Finançament de la prestació de servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat.***

Considero que hi ha una manca de contundència en l'Informe del CAC, atès que el Consell hauria de dir més clarament que **el Projecte de DL vulnera clarament la Llei de creació de la CCMA i la finalitat essencial de servei públic, des del moment que, si s'aprova la modificació que proposa el DL, es podran utilitzar els recursos de la CCMA, tècnics i professionals, per fer activitats estrictament econòmiques.** És un principi bàsic de l'ordenament que cap servei públic pot utilitzar els recursos públics per a activitats de lucre econòmic que no siguin de servei públic. Tot i que pot semblar una obvietat, el servei públic de comunicació audiovisual està qualificat de servei públic i, per tant, tot allò que faci en la seva activitat ho ha de fer en concepte de servei públic.

La redacció de l'article 23 de la LCA del 2005 ja preveu que el servei públic de comunicació audiovisual pot comptar amb el suport i la col·laboració d'entitats i subjectes privats, però aquesta col·laboració ha de ser sempre compatible amb el respecte del caràcter públic del servei.

El segon mandat marc, vigent, determina que "els serveis públics audiovisuals poden explorar altres vies de finançament d'acord amb les noves formes de consum audiovisual", la qual cosa no vol dir, en cap cas, que no hagi de ser compatible amb els principis bàsics del caràcter de servei públic. Només en aquest marc es poden cercar altres formes de finançament.

Per tant, **qualsevol activitat econòmica de la CCMA ha de ser compatible amb la qualificació de servei públic. La utilització de mitjans tècnics i professionals per fer activitats estrictament econòmiques no tindria cabuda en el servei públic de comunicació audiovisual i seria, d'altra banda, contrària al segon mandat marc aprovat recentment pel Parlament de Catalunya. El Consell hauria d'haver fet un advertiment contundent sobre aquest article.**

Article 45. Modifica l'article 84 de la LCA. ***Accés de les persones amb discapacitat a la comunicació audiovisual***

A l'Informe aprovat pel CAC no s'hi fa cap referència a la Instrucció del CAC vigent sobre aquesta temàtica ni introdueix condicions mínimes que han de complir els prestadors per garantir l'accés de les persones amb discapacitat, com tampoc les previsions i els percentatges de programació subtitulada, amb llengua de signes i amb audiodescripció que preveu la llei general bàsica.

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

Article 47. Afegeix un article 86 bis. *Obligacions amb relació a la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual dels prestadors dels serveis a petició i dels sotmesos al règim de comunicació prèvia.*

L'informe aprovat pel CAC només descriu quin és el contingut de l'article sense fer-ne cap valoració o proposta de modificació. Aquest article és un sobre els quals l'Àrea Jurídica del CAC no ha emès informe.

Cal aclarir que es refereix, entre d'altres, als serveis com Netflix, HBO, Filmin, etc. o a altres serveis similars que hi poguessin haver a Catalunya.

La redacció d'aquest article del DL fa referència a les obligacions d'aquest tipus de prestadors "que tenen una audiència significativa a Catalunya, determinada d'acord amb els criteris establerts pel Consell de l'Audiovisual", que hauran d'incorporar al catàleg els programes en llengua catalana o en aranès. L'informe del CAC no fa cap referència a la legislació de política lingüística de Catalunya pel que fa als percentatges ni tampoc a les previsions de la Llei general de la comunicació audiovisual de caràcter bàsic.

És evident que l'àmbit competencial d'aquesta llei i del CAC en relació amb aquest tipus de serveis a petició és cabdal a l'hora de determinar quin ha de ser el mínim de presència del català als catàlegs. Com també serà molt important la determinació que s'acabi fent en la nova Llei general pel que fa a les llengües cooficials a l'Estat.

Caldria, doncs, haver reproduït en aquest informe el posicionament aprovat pel Consell amb relació a l'Avantprojecte de LGCA estatal i les necessitats de col·laboració i coordinació entre els organismes reguladors: l'estatal (CNMC) i els autonòmics existents.

Article 48. Afegeix un nou article 87 bis a la LCA. *Obligacions amb relació a les obres europees.*

Aquest article, en relació amb el qual tampoc hem disposat de l'informe de l'Àrea Jurídica del CAC, es refereix als mateixos serveis de l'article anterior. Disposa que el CAC ha de vetllar perquè els serveis de comunicació audiovisual a petició, i els agregadors de continguts, disposin en els catàlegs d'un percentatge, d'almenys el 30%, d'obres audiovisuals europees en tot moment i en garanteixin la prominència. Concretament, diu que "almenys el 50% de la reserva sobre l'oferta d'aquests serveis a l'audiència de Catalunya haurà de ser d'obres audiovisuals europees en llengua catalana o aranès.

La Directiva preveu aquest mínim del 30% dels catàlegs per als continguts d'obres europees. De fet, l'Avantprojecte de LGCA esmentat reiteradament, preveu l'obligació que, d'aquest 30%, el 50% sigui en les llengües cooficials de l'Estat (castellà i resta de llengües cooficials). El Consell, en les seves al·legacions a l'avantprojecte, va argumentar la necessitat que, d'aquesta reserva per a les llengües oficials a l'Estat espanyol, el 50% fos en les llengües oficials de les comunitats autònomes.

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0IB7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

Concretant, doncs, el projecte de DL diu que del 30% d'obra europea dels catàlegs dels serveis a petició (Netflix, HBO, Filmin...), el 50% ha de ser en català, la qual cosa significa el 15 % en català del total d'obres audiovisuals del catàleg. Mentre que a les al·legacions del CAC a l'Avantprojecte de LGCA, el 15% seria, com preveu l'avantprojecte, per a les llengües oficials (castellà, català i altres llengües cooficials) i el CAC en reclamava el 7,5% exclusivament per al català.

L'acord del CAC també hauria d'haver posat de manifest la manca de coherència del Projecte de DL pel fet que no modifica la redacció de l'article 87 de la LCA, que preveu per als serveis de televisió (lineal) *l'obligació de reservar com a mínim el 51% del seu temps anual a la difusió d'obres audiovisuals europees. El 51 % d'aquest temps de reserva, com a mínim, l'han de dedicar a la difusió d'obres audiovisuals europees l'expressió originària de les quals sigui en qualsevol llengua oficial a Catalunya. S'ha de garantir que, com a mínim, el 50% d'aquestes obres sigui en català.*

És evident que el CAC hauria de mantenir la coherència en els seus informes i que, si més no, hauria d'haver explicitat aquesta qüestió en l'Informe en relació amb el Projecte de decret llei. En el seu informe, el CAC hauria de proposar un canvi amb relació a l'article 48 que recomanés una redacció similar a la de l'article 49, tot dient que caldria afegir que "el 50% del catàleg dels serveis a petició ha de ser en català dins del percentatge de reserva que s'estableixi per a les llengües cooficials"

Articles 52, 53, 54 i 55.

- **Article 52.** Afegeix un nou títol V bis. *Disposicions aplicables als serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma.*
- **Article 53.** Afegeix l'article 89 bis de la LCA. *Drets de les persones usuàries amb relació als serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma.*
- **Article 54.** Afegeix l'article 89 ter a la LCA. *Mesures de protecció de les persones usuàries en els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma.*
- **Article 55.** Afegeix l'article 89 quarter a la LCA. *Mesures per a contrarestar la difusió de continguts que incitin a la violència o a l'odi.*

Novament ens trobem davant d'uns articles de transcendència en relació amb els quals, per indicació expressa del president, els membres del Consell no hem disposat de l'informe de l'Àrea Jurídica del CAC. La qüestió competencial en la legislació catalana i, per tant, l'àmbit d'aplicació de la LCA i de les funcions del CAC, respecte dels serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma (YouTube i similars) torna a ser cabdal. El CAC hauria d'haver alertat d'aquesta indeterminació jurídica competencial en el Projecte de decret llei.

Resulta del tot evident que la legislació bàsica de l'Estat, en la seva transposició de la Directiva, afectarà plenament el que preveu aquest nou títol de modificació de la llei catalana.

El Projecte de decret llei preveu l'actuació i les funcions del CAC respecte d'aquests serveis sense fer cap tipus d'esment a la legislació bàsica estatal ni, per tant, al repartiment, coordinació o col·laboració amb les competències del regulador estatal, la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC). Al meu entendre, lluny d'afermar les funcions del CAC, introdueix més inseguretat jurídica que certes, sense aportar eines eficaces de treball per a la protecció de la ciutadania respecte dels continguts perjudicials de les plataformes d'intercanvi de vídeos.

D'altra banda, de poc serveix dir que "el CAC ha de vetllar", que "les plataformes han de posar en coneixement del CAC les mesures i els instruments d'autoregulació que adoptin perquè els analitzi i els avaluï", etc. si no s'ha definit prèviament que aquestes previsions són de compliment obligat per a aquelles plataformes d'intercanvi de vídeos amb seu a Catalunya i per als continguts en català de les altres plataformes –o una redacció similar– si no es clarifiquen de manera prèvia (via llei bàsica estatal) les formes de col·laboració o les corresponsabilitats dels reguladors autonòmics amb la CNMC. Cal recordar que la Directiva només fa referència a estats membres.

Tanmateix, també serveix de ben poc preveure tot un seguit d'obligacions dels prestadors de les plataformes d'intercanvi de vídeos sense preveure un règim d'infraccions i sancions per al cas que s'infringeixin.

(Vegeu la referència a aquesta qüestió feta en aquest vot particular a l'article 2 del DL i als articles que fan referència al títol IX).

Article 65. Modifica l'article 100 de la LCA. **Limitacions a la presència de continguts publicitaris en el servei públic audiovisual de Catalunya**

Els articles 56 a 67, que fan referència a la **Comunicació comercial audiovisual**, transposen les previsions de la Directiva de flexibilització del règim de la comunicació comercial audiovisual. L'Àrea Jurídica del CAC tampoc n'ha emès informe.

L'Informe del CAC del Projecte de DL no alerta de la incongruència que suposa la modificació de l'article 100 de la LCA que fa l'article 65 del DL, que en modifica l'apartat 1 i vincula la modificació de l'article 99 (que fa referència a la durada de la publicitat per període horari i dia a la televisió) a la presència de continguts publicitaris en el servei públic audiovisual de Catalunya. Aquest mateix article 65 suprimeix els apartats 2, 3 i 4 de l'article 100 de la LCA. L'apartat 4 que es vol suprimir diu: "En el cas del servei públic de ràdio, correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la determinació, mitjançant instrucció, dels límits a la presència de continguts publicitaris i de patrocini".

Cal recordar que actualment els temps d'emissió de la publicitat permesos a les ràdios públiques són menors que els de les ràdios privades.

És greu, al meu entendre, que el CAC no informi sobre aquesta qüestió i no indiqui la necessitat de clarificar en el DL el règim i les obligacions als quals han d'estar

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

subjectes les comunicacions comercials de les ràdios públiques respecte de les privades. També ho és que no es posi de manifest l'existència d'una Instrucció general del CAC vigent que estableix diferències entre el servei públic radiofònic i el privat. Finalment, també que el CAC analitzi com pot afectar-los en el futur l'aplicació de la Directiva que pretén el DL.

Article 68. Modifica l'article 115 de la LCA. **Funcions del CAC**

Al meu entendre, a la nova redacció de la lletra g "Formar part de les plataformes i xarxes europees i internacionals d'autoritats reguladores independents i, especialment, del Grup d'Entitats Reguladores de la Unió Europea (ERGA), en la forma que estableixi en la normativa corresponent", s'hi hauria d'afegir per aquest darrer supòsit relatiu a l'ERGA la frase "establint fórmules de participació conjunta amb l'organisme regulador estatal" o similar.

Cal aclarir que la composició i l'organització de l'ERGA preveu la presència dels reguladors dels estats membres, la qual cosa no impediria que, de manera conjunta, la composició de la delegació espanyola inclogués la participació del regulador català.

Article 69. Modifica l'article 116 de la LCA. **Potestats del CAC**

Com es detalla en l'Informe aprovat, d'acord amb l'Informe de l'Àrea Jurídica del CAC, l'article 69 està ple d'imprecisions, incoherències i mancances, la qual cosa pot comportar problemes importants en l'actuació del CAC en relació amb el control dels prestadors subjectes a la seva competència i la defensa dels drets dels ciutadans respecte dels continguts audiovisuals. Com ja s'explica a l'Informe, en la nova redacció del DL desapareixen potestats importants que ara té el CAC, com ara les següents:

- El deure de col·laboració dels prestadors.
- La potestat de requerir informació i de requerir la compareixença dels prestadors.
- La potestat d'imposar multes coercitives i la falta de previsió d'aquestes multes coercitives.
- La potestat d'adoptar mesures cautelars en cas d'urgència justificada.

De la mateixa manera, en els articles 71, 72, 73, 78, 79 i 80 del DL s'indueix a confusió competencial pel que fa a les activitats d'inspecció i control i a la potestat sancionadora, així com al deure de les persones físiques o jurídics respecte del CAC. Com s'explica a l'Informe, són diverses les competències que en l'actualitat són exclusives del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i que, amb la nova redacció, quedarien compartides i sense diferenciar amb l'Administració de la Generalitat (hi hauria de dir *Generalitat*). Aquesta confusió competencial provocaria de ben segur inseguretat jurídica als afectats. Fins i tot, es detreuen competències del Consell a favor de l'Administració de la Generalitat, sense respectar el fet que el CAC té les

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

01B7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

competències de control i inspecció sobre els continguts emesos també per prestadors sense títol habilitant o subjectes a comunicació prèvia.

Caldria més contundència en el pronunciament del CAC en el seu informe en la defensa de la seves funcions i potestats.

Article 82. Modifica l'article 136 de la LCA. **Sancions.**

El DL només preveu les sancions per a les infraccions dels serveis de comunicació televisiva i dels serveis radiofònics, però no preveu sancions per a les distribuïdores i prestadors/res de serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos. Com he argumentat en aquest vot particular en referència als articles 52 a 55, no es preveuen cap tipus de sancions per a aquests serveis, la qual cosa deixa els articulats que fan referència a les obligacions d'aquestes plataformes respecte del CAC en un àmbit de difícil aplicació o de voluntarietat.

Fins aquí l'apartat 5 d'aquest vot particular en què he descrit els articles del Projecte de decret llei respecte dels quals tinc discrepàncies en relació amb l'Informe del CAC aprovat amb el vot de qualitat del seu president.

És pel conjunt de motius exposats en els cinc apartats d'aquest vot particular, que em considero en l'obligació de formular aquest vot en contra.

Barcelona, 7 de gener de 2021

Doc. original signat per:
Carme Figueras Siñol
08/01/2021,
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 08/01/2021

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0IB7EYLCNH6XQL71XW88YOCA5GRM7ZS9

Data creació còpia:
08/01/2021 11:41:05

Data caducitat còpia:
08/01/2024 00:00:00

Pàgina 11 de 11